

Радой Ралин
Стриганата овца

Селянинът прибирал вълната от овцата си, като я стригал доста небрежно, ту я скубел, ту я правел на басамаци, ту я клъцвал по месото и кожата. Най-после тя му изревала:

– Ако ще ми оголваш вълната, режи по-високо. Ако ще ме колиш, не го прави постепенно, а сечи на две, на три... А ти ме мъчиш по най-жестокия начин!

– Не забравяй, мадам – я прекъснал селянинът, – че нито си във фризьорски салон, нито пък си ми клиентка, а моя собствена овца, която, както съм закупил, така мога и да продам. Аз не съм давал пари за тебе да ми бъдеш украшение на двора, а да си изкарам парите, че и още да спечеля. Както и ти, ако ме беше купила, нямаше да ме купиш заради черните ми очи, а за да ме използваш и продадеш след това, когато си пожелаеш. Така че преди да протестираш, помисли си какво представляваш!

КРАЙ

© Радой Ралин

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация:

Радой Ралин, „Езопиада“, Български писател, С. 1987

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5930>]